

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Sundheds- og ældreudvalget

Dato: 29. oktober 2015
Enhed: Psykiatri og lægemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMLS
Sagsnr.: 1506013
Dok. nr.: 1792002

Sundheds- og ældreudvalget har den 2. oktober 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 248 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Yildiz Akdogan (S).

Spørgsmål nr. 248:

”Vil ministeren vurdere, om uddannelsen af specialpsykologer med fordel kunne omlægges, så det i højere grad end i dag var specialpsykologer frem for speciallæger i psykiatri, der stod for uddannelse og supervision?”

Svar:

Jeg vil indledningsvist henlede opmærksomheden til mit svar på SUU alm. del spørgsmål nr. 245, hvoraf det fremgår, at de to sundhedsfaglige specialistuddannelser for psykologer er rettet mod psykologer ansat i den regionale psykiatri og er etableret inden for hhv. psykiatrien og børne- og ungdomspsykiatrien.

Til den videre svar på spørgsmålet har jeg indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen:

”Sundhedsstyrelsen har indhentet en udtalelse fra Sekretariat for Specialpsykologuddannelsen, hvoraf det fremgår, at uddannelsen til specialpsykolog er fuldt indfaset pr. 1. september 2015 og det første hold specialpsykologer, der har gennemført den samlede uddannelse er færdige til december 2015. Regionerne har således på nuværende tidspunkt få erfaringer med at ansætte specialpsykologer, der har gennemført den 4-årige videreuddannelse.

I et uddannelsesforløb er psykologen ansat i forud godkendte forløb på psykiatriske sygehusafdelinger, på psykiatrisk institution eller på institutioner med psykiatrisk videnskabeligt arbejdsområde. Psykologen bidrager til løsningen af arbejdsopgaver i afdelingen svarende til den pågældendes kompetencer. I afdelingen er også ansat en specialpsykolog, der er ansvarlig for uddannelsen. Derudover deltager psykologen i et kursusprogram.

Det er almindeligt i flere sundhedsuddannelser, at der deltager flere professioner i undervisningen i det omfang, det er nødvendigt. Uddannelsen til specialpsykolog er relativ ny og antallet af færdige specialpsykologer begrænset, men på sigt er der mulighed for at mere af undervisningen vil kunne varetages af specialpsykologer.

Sekretariatet for specialpsykologuddannelsen anfører: ”Tanken med specialpsykologuddannelsen har været og er at fastholde og udvide kvaliteten i udredning og behandling i psykiatrien i samarbejde med øvrige faggrupper, herunder speciallægerne. Ved at uddanne specialpsykologer til at løse flere opgaver med patientforløb, akutarbejde og teamledelse, får speciallægerne frigjort mere tid til at udføre de specifikt lægefaglige opgaver.”

Sekretariatet for specialpsykologuddannelsen anfører desuden at specialpsykologer kan stå for en stor del af undervisningen på uddannelsen til specialpsykolog, men af hensyn til bredden i uddannelsen er det nyttigt, at speciallæger bidrager til uddannelsen af specialpsykologer. Sekretariatet anfører at det på nuværende tidspunkt ikke kan vurderes, om omfanget af speciallægers deltagelse i undervisningen og supervision skal justeres.”

Jeg henholder mig til Sundhedsstyrelsens faglige vurdering af tilrettelæggelsen af uddannelsen af specialpsykologer.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Lærke Steenberg Smith